

РЕШЕНИЕ

№ 4661

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 15.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4536** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 27а от Закона за закрила на детето /ЗЗДет./.

Образувано е по жалба на С. Б. Д., срещу Заповед №ЗД/Д-С-КС-153/29.04.2022 г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село към Агенцията за социално подпомагане, с която на основание чл.26, ал.1 във връзка с чл.25, ал.1, т.1 и т.4 от ЗЗДет. и чл.33 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето /ППЗЗД/ е наредено малолетният П. С. Д., ЕГН [ЕГН], временно по спешност да бъде настанен в Кризисен център – [населено място].

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед. Сочи се, че мотивите за предприемане на мярката за закрила на детето са напълно недоказани, неоснователни и несъобразени с разпоредбите на закона. В писмени бележи по делото се твърди, че неправилно със заповедта е констатирана фактичката постановка, за което са изложени подробни съображения. Моли се за отмяна на процесната заповед и прекратяване на настаняването в Кризисния център – [населено място]. Претендира разности.

Ответникът - Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – район К. село на СО чрез процесуалния си представител юрисконсулт Я., в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната недопустимост, респективно неоснователност. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не се представлява.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 3Д/Д-С-КС-205/09.11.2021 г. на Директора на ДСП К. село детето П. С. Д. било настанено временно по спешност в ЦНСТ „Вълшебство“, въз основа подадено заявление от майката С. Д. синът ѝ да бъде изведен от дома ѝ за срок от една календарна година и изготвен доклад изх. №СЛ/Д-С-КС/877-002/09.11.2021 г. за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила спрямо дете, с която е препоръчана мярката за закрила настаняване в Центъра.

С доклад-оценка на родителски капацитет на С. Б. Д. е предоставена социална услуга в Център за обществена подкрепа към Комплекс за социални услуги за деца и семейства, при Фондация „Асоциация А.“. След проведени 8 консултации е направен извод, че С. Д. има дефицити в родителството си, наблюдават се физически и психически трудности в отглеждането на детето.

На 29.04.2022 г., съгласно протокол, съставен от социален работник от отдел „Мобилна работа с деца в риск“ на Дирекция „Социално подпомагане“ /л.9 по делото/, е получен сигнал от дежурен на 06 РУ - СДВР за намерено дете в 20.50 ч. пред бл.56 на [улица], [населено място] „... по джапанки и тениска, избягало от майка си, която го е изгонила от къщи...“. Детето е установено като П. С. Д. [ЕГН]. В протокола е записано, че същата вечер детето ще остане при леля си, тъй като майка му е със счупена ключица и грип.

Във връзка със сигнала и проведената среща е изпратено писмо изх. №СЛ/Д-С-КС/877-040/29.04.2022 г. до Началника на 06 РУ при СДВР в което е отправена молба за съдействие малолетният П. да бъде настанен в ДВНМН към СДВР до 03.05.2022 г. и транспортиран до Кризисен център - [населено място].

Със Заповед №230з-299/29.04.2022 г. за предоставяне на полицейска закрила на дете във връзка с чл.37 от ЗЗДет. и на основание чл.11 от Наредбата за условията и реда за предоставяне на полицейска закрила на детето е предоставена полицейска закрила на малолетния П. Д., във връзка със съществуваща опасност за здравето и живота на детето. Полицейската закрила на детето е приключила на 01.05.2022 г.

С доклад изх. №СЛ/Д-С-КС/877-042/29.04.2022 за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила на спрямо дете са преценени основните потребности на детето и възможността на родителя да полага грижи за него. Проследена е историята на взаимоотношенията в семейството и е направена оценка на семейната среда. С доклада е направена препоръка детето да бъде изведено от семейната среда и да му бъде оказана психологическа подкрепа. Психиатрична подкрепа е определена да ползва майката. Въз основа на доклада е издадена и обжалваната Заповед №3Д/Д-С-КС-153/29.04.2022 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село към Агенцията за социално подпомагане, с която на основание чл.26, ал.1 във връзка с чл.25, ал.1, т.1 и т.4 от ЗЗДет. и чл.33 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето /ППЗЗД/ е наредено малолетният П. С. Д., ЕГН: [ЕГН], временно по спешност да бъде настанен в Кризисен център – [населено място].

Жалбата е ДОПУСТИМА, като депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация по чл.27а, ал.1 от ЗЗДет., пред надлежния съд, срещу индивидуален административен акт по чл.27, ал.1 от ЗЗДет., а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения.

Административният акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.27, ал.1 от ЗЗДет. при спазване на установената писмена

форма и изискуеми реквизити /чл.59, ал.2 от АПК/. Същият отговаря и на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представения към административната преписка социален доклад. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд, както е допустимо мотивите на обжалван пред съда административен акт да бъдат изложени и в решението на горестоящия орган, който е потвърдил акта, както е в случая. Изложеното в социалния доклад представлява юридическия факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него субективно административно право. Това са конкретните факти, въз основа на които същият е счел, че следва да упражни предоставената му компетентност и на базата на които се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразност на акта. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи. Заповедта е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия и предвид настоящия адрес на детето към датата на издаване на Заповедта /чл. 27 ал.1 от ЗЗДет/. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като са изяснени всички релевантни факти и обстоятелства /чл.35 от АПК/ и са взети предвид обясненията на всички участниците в производството /чл.36 от АПК/.

Заповедта е материално законосъобразна и съответства с целта на закона, като правните последици от издаването ѝ са неутрализиране или намаляване риска за живота, здравето и психо-емоционалното състояние на детето. Видно е от доказателствата по делото, че са налице както физическа, така и емоционална невъзможност на майката за отглеждане на детето. Съгласно чл.33, ал.1 от Правилника за прилагане на закона за закрила на детето спешното настъпване извън семейството се предприема в случаите, когато има опасност за здравето и живота на детето. Видно от доклад-оценка на родителския капацитет, както и доклада за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила спрямо дете, майката има трудност да разпознае специфичните за възрастта на детето потребности има нереалистични очаквания към институциите, спрямо него – „някой да го коригира“, има трудности при ситуации в общуването да реагира адекватно. Имала желание да създаде структурирана среда с правила, но методите ѝ са свързани с агресивни импулси спрямо детето П.,което ставало чрез въвеждането на правила през контрола и насилието, без разбиране за преживяванията и нуждите на детето. Майката не е критична, че в ситуация, в която се чувства безсилна да овладее поведението на детето, е реагирала чрез отхвърляне и чрез послание за оттегляне от грижата за него, което провокира висока тревожност у детето. Реагирала обвинително към П., не отчитала проблематичността в неговото поведение, не ги разбирала като емоционално страдание. Майката проявявала интензивна амбивалентност по отношение на връзката си с детето и поемане на отговорност за него, с нежелание и капацитет да се ангажира с грижата за П.. В действителност при подадения сигнал към Об РУ - СДВР за ответника не е съществувала друга правна и фактическа възможност да защити детето, освен да го настани спешно в институция, както е и сторил с обжалваната Заповед. Всички данни по преписката водят до извода ,че родителят не

желае да се грижи за детето и не го прави и към момента на издаване на Заповедта. Противно на твърденията в жалбата, фактическите основания във Заповедта са доказани, като съответстват на посочените от ответника правни основания. Заповедта е мотивирана. Съгласието на майката да отглежда детето в семейството с депозираната жалба не е релевантно в това производство по обжалване на временното настаняване, като същото следва да се разгледа от СРС в производството по чл.28 от ЗЗДет. или евентуално по реда на чл.30 от ЗЗДет. Видно от материалите по делото детето е било намерено на улицата в 20,50 ч. на 28.04.2022г. пред блок в [населено място], [улица], по сигнал на съсед, избягало от майка си, която го изгонила от къщи, полицейската закрила е предоставена на 29.04.2022г., което не игнорира факта, че детето е било намерено на горепосоченото място предишния ден, което обстоятелство по никакъв начин не променя установената по делото фактическа обстановка. Отделно от това датата, на която детето е било намерено пред жилищния блок, се извежда и от останалите, приложени по делото доказателства. Също така в оспорената заповед не се твърди, че детето е намерено на 28.04.2022г., а става въпрос за пореден постъпил сигнал на 29.04.2022г., на която дата видно от заповед № 230з-299 е предоставена полицейска закрила. По отношение на възниквалите конфликти както между майката и детето, така и между майката и детето са налични данни в приложените по делото доклади. Не са предприети мерки по реда на чл. 23, ал.1 от ЗЗДет., тъй като са налице предпоставките на чл.25, ал.1, т.4 от ЗЗДет. детето да бъде настанено извън семейството. Правилно административния орган е предприел действия по настаняването по спешност на П. в Кризисен център [населено място], с оглед данните по делото са особените отношения между майката на детето и нейната сестра от една страна и майката и детето от друга. П. е дете в дете в риск по смисъла на пар.1, т.11 от ДР на ЗЗДет., доколкото от данните по делото е видно, че е било пред жилищния блок, поради обстоятелството, че избягало от майка си, тъй като го е изгонила от къщи.

Административният орган е достигнал до правилния извод, че настаняването на П. в Кризисен център – [населено място] е в негов интерес, като по този начин е постановил законосъобразен акт. При условията на оперативна самостоятелност изборът на органа на една от законовите възможности е правно регулиран от чл.6 от АПК, тоест съдебният контрол върху целесъобразността на административния акт е всъщност контрол за спазването на принципа на чл. 6 АПК за съразмерност на акта, който в случая е спазен, тъй като с оспорената Заповед, ответникът е избрал възможност която е най-благоприятна, както за детето, така и за държавата и обществото, една от целите на които е да защитават и гарантират основните права на детето, да провеждат политиката за закрила на детето и създават подходящи условия за неговото развитие. (арг. от чл.6, ал.4 АПК във връзка с чл.1 от ЗЗДт.). Жалбата е неоснователна по изложените в нея доводи, а Заповедта е правилна и законосъобразна.

На основание чл. 143, ал.4 АПК, ответникът има право на разноски. Искането за разноски е направено с писмените бележки, представени от ответника, извън законоустановения срок за претендирането им, а именно до края на устните състезания, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, във връзка с чл.27а, ал.5 от ЗЗдет., Административен съд София-град, Второ отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. Д. срещу Заповед №ЗД/Д-С-КС-153/29.04.2022 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село към Агенцията за социално подпомагане, с която на основание чл.26, ал.1 във връзка с чл.25, ал.1, т.1 и т.4 от ЗЗДет. и чл.33 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето /ППЗЗД/ е наредено малолетният П. С. Д., ЕГН [ЕГН], временно по спешност да бъде настанен в Кризисен център – [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: